

Hlavní menu

[Blízká minulost](#)

[Blízká budoucnost \(futur prochaine\)](#)

[Conditionnel passé](#)

[Conditionnel présent](#)

[Číslovky řadové a zlomky](#)

[Číslovky základní](#)

[Člen dělivý](#)

[Člen neurčitý a jeho funkce](#)

[Člen určitý a jeho funkce](#)

[Člen se neužívá](#)

[Futur](#)

[Futur antérieur](#)

[Imparfait](#)

[Imparfait du subjonctif](#)

[Infinitiv passé](#)

[Infinitiv présent](#)

[Infinitivní vazba s předložkou "à"](#)

[Infinitivní vazba s předložkou "de"](#)

[Infinitivní vazba X spojka "que"](#)

[Množné číslo podstatných jmen](#)

[Modální slovesa](#)

[Náhrada skloňování](#)

[Osobní zájmena nesamostatná](#)

[Osobní zájmena samostatná](#)

[Otázka](#)

[Participe passé \(příčestí minulé\)](#)

[Participe présent](#)

[Passé composé](#)

[Passé antérieur](#)

[Passé du subjonctif](#)

[Passé simple](#)

[Passé surcomposé](#)

[Plus-que-parfait du subjonctif](#)

[Podmínková souvětí](#)

[Pomocné sloveso "avoir"](#)

[Pomocné sloveso "être"](#)

[Postavení dvou zájmen ve větě](#)

[Présent du subjonctif](#)

[Předložky](#)

[Předložkové výrazy](#)

[Přídavná jména - množné číslo](#)

[Přídavná jména - postavení ve větě](#)

[Přídavná jména - stupňování](#)

[Přídavná jména - ženský rod](#)

Příslovce
Příslovce "bien"
Příslovce času
Příslovce místa
Příslovce množství a míry
Příslovce souhlasu, pochyb a záporu
Přehled tvoření jednoduchých časů
Přehled tvoření složených časů
Příslovce - stupňování
Příslovce tázací
Rod podstatných jmen
Skloňování členů
Skloňování přivlastňovacích zájmen
Skloňování ukazovacích zájmen
Slovesa - přehled slovesných časů
Slovesné třídy
Slovesné vazby odlišné od češtiny
Souslednost časů
Spojky souřadící
Spojky podřadící
Subjontif - přehled
Subjontif - užití
Trpný rod (forme passive)
Vazba "faire" + infinitiv
Vazby polopomocných sloves
Zájmena přivlastňovací
Zájmena ukazovací
Zájmena tázací
Zájmena vztažná
Zájmena záporná a neurčitá
Zájmena zvrtná
Zájmeno "en"
Zájmeno "meme"
Zájmeno "tout"
Zájmeno "y"
Zápor

Skloňování členů

a) člen určitý

	jedn.č.		mn.č.
	rod.muž.	rod ženský	
1.pád	le	la (l')	les
2.pád	du	de la (de l')	des
3.pád	au	à la (à l')	aux
4.pád	le	la (l')	les

b) člen neurčitý

	jedn.č.		mn.č.
	rod.muž.	rod ženský	
1.pád	un	une	des
2.pád	d'un	d'une	de
3.pád	à un	à une	à des
4.pád	un	une	des

c) člen dělivý

	jedn.č.		mn.č.
	rod.muž.	rod ženský	
1.pád	du pain	de la viande	de l'eau des
2.pád	de pain	de viande	d'eau de
3.pád	à du pain	à de la viande	à de l'eau à des
4.pád	du pain	de la viande	de l'eau des

Poznámka

"du"	vzniklo z	"de le"
"au"	vzniklo z	"à le"
"des"	vzniklo z	"de les"
"aux"	vzniklo z	"à les"

Člen se neuzívá

Skloňování přivlastňovacích zájmen

	jedn.č.		mn.č.
	rod m.	rod ž.	
1.pád	mon	ma	mes
2.pád	de mon	de ma	de mes
3.pád	ą mon	ą ma	ą mes
4.pád	mon	ma	mes

Zájmena přivlastňovací

Skloňování ukazovacích zájmen

Skloňování ukazovacích zájmen

	jedn.č.		mn.č.
	rod m.	rod ž.	
1.pád	ce	cette	ces
2.pád	de ce	de cette	de ces
3.pád	à ce	à cette	à ces
4.pád	ce	cette	ces

Zájmena ukazovací

Skloňování přivlastňovacích zájmen

Člen neurčitý a jeho funkce

Člen neurčitý stojí před podst.jm. blíže neurčenými, o nichž mluvíme poprvé.

Má tvary :   **un**   rod mužský
                      une   rod ženský
                      des   množné číslo pro oba rody

Je cherche un bureau.   Hledám (jednu) kancelář.
Voilà une auto.   Tam je nějaké auto.

Klade se po výrazech :

il y a :   Sur la table il y a des livres.
                      Na stole jsou nějaké knihy.

c'est, ce sont :   C'est une question facile.
                          To je snadná otázka.

C'est, ce sont při označení národnosti a zaměstnání :
                      C'est un Français.
                      To je Francouz.

ALE :   C'est le livre de Marie.
                          To je ta Mariina kniha.

V záporných větách je člen neurčitý nahrazen pouhým **de** :
                      Je n'ai pas de stylo.
                      Nemám žádné pero.

Člen určitý
Člen dělivý

Člen určitý a jeho funkce

Má tvary :   **le (l')**   rod mužský
                      la (l')   rod ženský
                      les   množné číslo pro oba rody

Člen určitý označuje něco známého, o čem se již mluvilo.
Je cherche le bureau de monsieur Dupont.
Hledám kancelář pana Duponta.

Označuje, že podst.jméno existuje jen v jednom zástupci.
Le président visite Paris.
Prezident navštívil Paříž.

Má funkci druhovou.
La chşuve est un animal domestique.
Kůň je domácí zvíře.

Před názvy dní značí opakování.
Le samedi je vais au cinéma.
Každou sobotu chodím do kina.

Se členem se pojí jména hor, řek, pohoří, moří, zemí, větších ostrovů.

Člen neurčitý
Člen dělivý

Člen se nežívá

1. po předložce **en** : en compagnie
2. v ustálených rčeních : avoir raison
3. vazba předložka + podst.jm : par coeur
4. po slovesech être, devenir : Êtes-vous Anglais?
5. po appeler, nommer, instituer, élire, proclamer, désigner
6. podst.jméno ve vsuvce : Louis XIV, roi soleil
7. Po **ni-ni** (ani-ani), **soit - soit** (buď - anebo)
8. po předložce **de** : un manteau de laine
9. adresy, názvy knih, oslovení
10. vyjmenování : On y vend livres, revues...
11. určování času (dni, měsíce) : Il est midi.
12. vlastní jména

Rod podstatných jmen

Rod podstatných jmen může být :

1. přirozený : la fille, le garçon

2. podle zakončení :   -eau, -et (mužský)
  -aison, -ison, -sion, -tion, -son (ženský)

3. složená podst.jména mají rod stejný, jako první podst.jméno ve složenině
le chef - d'oeuvre

4. složená podst.jména, kde na prvním místě je sloveso, jsou rodu mužského
le coupe-papier

Množné číslo podstatných jmen

Množné číslo podst.jmen se tvoří :

1. přidáním **-s** : le livre - les livres
2. přidáním **-x** končí-li podst.jm. na **-au, -eau, -eu**
3. přidáním **-x** u bijou, genou, caillon, chou, joujou, pou, bibou
4. přidáním **-aux** : animal - animaux
5. některá podst.jm. končící na **-ail** mění koncovku na **-aux** : travail - travaux
6. podst.jm. končící na **-s, -z, -x** se množném čísle nemění
7. složená podstatná jména
- dvě podst.jm.v 1.pádě : le wagon-lit   les wagons-lits
- dvě příd.jm. v 1. pádě : le sourd-muet   les sourds-muets

ALE :

les timbres-poste
les pøse-lettres

Člen dělivý

Člen dělivý vyjadřuje neurčitý počet či část věci, které je možno dělit.

Je mange du pain (něco chleba), de la viande, je bois de l'eau.

Vyjadřuje též neurčitý počet :

Il m'a donné des fleurs (několik).

Je mange des légumes.

Člen dělivý má sice tvar 2.pádu, ale je vlastně předmětem ve 4.pádu. a svou formou je to člen určitý spojený s předložkou **de**. Může též stát v 1.pádě (Ce n'est pas du sucre), používá se i po předložkách

J'apporte du pain avec de la confiture.

Dělivý člen u abstrakt :

Il a de la chance.

Nous avons du retard.

Člen dělivý se neuzívá :

- po výraze míry, množství

: trop de travail

- v záporných větách

: Je ne bois pas de vin.

- po slovese aimer, préférer, klade se určitý člen

: J'aime le vin.

POZOR :

Passez-moi la soupe.

Dejte mi (celou) mísu polévky.

Passez-moi de la soupe.

Dejte mi trochu polévky.

Náhrada skloňování

Český **2.pád** je vyjádřen předložkou **de** :
La page de ce livre.

Český **3.pád** je vyjádřen předložkou **à** :
J'écris à mon ami.

Český **4.pád** stojí vždy za slovesem a rovná se 1.pádu

Český **6.pád** (o, na, po, při) je vyjádřen různými předložkami :
Je parle de mon travail.
Après la réunion.
Pendant le cours.
Ouvrez la page à la page

Český **6.pád** (o, na, po, při) je vyjádřen různými předložkami :
J'ecris au crayon.
Avec un couteau.
Par un fil.

Přídavná jména - ženský rod

Ženský rod přídavných jmen se tvoří :

1. přidáním **-e** ke tvaru mužského rodu

petit	- petite
fermé	- fermée
fin	- fine

ALE :

jeune	- jeune
-------	---------

2. končí-li mužský rod na **-er, -et** :

premier	- première
complet	- complète

3. končí-li mužský rod na **-eil, -el, -en, -on, -s, -et, -t** :

naturel	- naturelle
ancien	- ancienne
bon	- bonne

4. nepravidelné množné číslo mají :

blanc	- blanche
neuf	- neuve
heureux	- heureuse
public	- publique
malin	- malique
faux	- fausse
doux	- douce
favorit	- favorite

5. přídavná jména mající dva tvary mužského rodu

	mužský rod	ženský rod
beaux	bel	belle
vieux	vieil	vieille
nouveau	nouvel	nouvelle
fon	fol	folle
mou	mol	molle

Přídavná jména - množné číslo

Přídavná jména - postavení ve větě

Přídavná jména - stupňování

Přídavná jména - postavení ve větě

Přídavná jména ve větě stojí

1. za podst.jménem, vyjadřují-li barvu, nebo národnost (la fleur rouge), nebo jedná-li se o přídavná jména vzniklá ze slovesných tvarů (le musicien cuonnu)

2. před podst.jménem, vyjadřují-li citové hodnocení nebo blízký vztah (un petit enfant, une belle voiture)

Jiný význam podle postavení ve větě mají

	před podst.jm	za podst.jm.
ancien	bývalý	starobylý
brave	poctivý, hodný	statečný, odvážný
certain	jakýsi, nějaký	jistý
cher	milý	drahý (o penězích)
dernier	poslední	minulý
pauvre	ubohý	chudý
propre	vlastní	čistý
vieux	dlouholetý	starý

České přídavné jméno teč nahrazuje předložková vazba s **de** :

la voiture de Michel	Michalovo auto
le livre d'enfant	dětská kniha

Přídavná jména-množné číslo

Přídavná jména-stupňování

Přídavná jména-ženský rod

Přídavná jména - množné číslo

Pravidelné tvoření množného čísla :

long - longs

Typy nepravidelného tvoření množného čísla :

mauvais	- mauvais
mauvaise	- mauvaises
beau (bel)	- beaux
belle	- belles
vieux (vieil)	- vieux
vieille	- vieilles
égal	- égaux
egale	- egales
spécial	- spéciaux
speciale	- spéciales

Přídavné jméno se shoduje v rodě a čísle :

une question sérieuse

les travaux urgent

Stojí-li několik podstatných jmen a jedno přídavné jméno :

- a) všechna podst.jména jsou rodu ženského
une église et une statue belles
- b) jedno podst.jméno je rodu mužského
une conduite et un fait beaux
- c) všechna podst.jména jsou rodu mužského
le décor et le milieu beaux

U přídavných jmen složených ze dvou přídavných jmen je v množném čísle shoda (les enfants sourd-muets, une fille sourde-muette), pokud má první přídavné jméno funkci příslovce, nemění se (les enfants nouveau-nés).

Přídavná jména-postavení ve větě

Přídavná jména-stupňování

Přídavná jména-ženský rod

Přídavná jména - stupňování

1. Pravidelné stupňování

	jednotné č.	množné č.
1.stupeň	fort(e)	fort(e)s
2.stupeň	plus fort(e)	plus fort(e)s
3.stupeň	la(le) plus fort(e)	les plus fort(e)s

Ve třetím stupni může být místo členu určitého zájmeno přivlastňovací.

C'est son plus beau travail.

Rovnost se vyjadřuje :

tak jako   aussi - que
Il est aussi grand que toi.

ne tak jako   si - que
Elle n'est pas si gentile que lui.

Při srovnávání se používá :

a) české "než" = "que"

Je suis plus jeune que toi.

b) ve 3.stupni české "z" = "de"

Marie est la plus grande de tous.

Stojí-li přídavné jméno za podstatným jménem, pak

2.stupeň   C'est le livre le plus interessant.

3.stupeň   C'est livre plus interessant.

2. Nepravidelné stupňování

Nepravidelné stupňování mají přídavná jména

bon(ne)	meilleur(e)	le(la) meilleur(e)
mauvais(e)	pire	le(la) pire
plus mauvais(e)	le(la) plus mauvais(e)	
petit	moindre	le(la) moindre

plus mauvais se užívá ve významu konkrétním zatímco **pire** se užívá ve významu abstraktním

Aujourd'hui il fait plus mauvais qu'hier.

Je suis paresseux, mais tu es encore pire.

3. Sestupňování

un problème difficile

moins difficile (= plus facile)

le moins difficile (= le plus facile)

menší může být vyjádřeno jako **moins grand** i jako **plus petit**

Poznámka :

Vazba **plus - plus** vyjadřuje české **čím - tím**.

Plus tu études, plus tu sais.

Přídavná jména-množné číslo

Přídavná jména-postavení ve větě

Přídavná jména-ženský rod

Osobní zájmena nesamostatná

Osobní zájmena nesamostatná jsou

	jedm.č.			množ.č.		
	1.	2.	3.	1.	2.	3.
1.pád	je	tu	il, elle	nous	vous	ils, elles
2.pád	me	te	lui, lui	nous	vous	leur, leur
3.pád	me	te	le, la	nous	vous	les, les

Stojí vždy spolu se slovesem.

Je te vois.

Je-li ve větě infinitiv závislý na jiném slovese, stojí před infinitivem.

Je vais lui réserver une chambre.

V kladném rozkaze stojí před slovesem.

Attends-les !

V záporném rozkaze stojí za slovesem.

Ne me téléphone pas !

Neosobní podmět se vyjadřuje zájmenem **on**, které vzniklo z **l'homme**. Po **si, que, ou, et** se přidává **l'on**.

Si l'on dit.

Řekne-li se.

Překládá se jako **člověk**, nebo zvrtným slovesem, 3.os.množ.číslo, trpným rodem,

1.os.množ.číslo, 2.os.jedm.nebo množ.č.

On parle souvent.

Člověk často mluví. Mluví se často. Lidé často mluví. atd.

Osobní zájmena samostatná

Zájmena přivlastňovací

Osobní zájmena samostatná

Osobní zájmena samostatná jsou

moi	nous
toi	vous
lui, elle	eux, elles

Používají se např. po předložkách,

C'est à lui. To je jeho.

Sans toi. Bez něho.

nebo pro vyjádření důrazu

Moi, je travaille, toi, tu ne fais rien.

Já pracuji a ty neděláš nic.

Osobní zájmena nesamostatná

Zájmena přivlastňovací

Postavení dvou zájmen ve větě

Pokud v češtině vyjadřujeme vazby **mně (mi)**, **tobě (ti)**, **nám**, **vám** je ve francouzské větě pořadí zájmen stejné jako v češtině, tj. **3.p.-4.p.** :

Il me la donne.   Dává mi ji.
Je vous les montre.   Já vám je ukáží.

při vyjádření vazeb **jemu, jí, jim** je ve francouzské větě pořadí zájmen obrácené, tj. **4.p.-3.p.**:

Je les lui donne.   Dávám mu je.

Kladný rozkaz :   Donne - le moi !

Montre - les - lui !

Záporný rozkaz :   Ne me le donne pas !

Ne tes lui montre pas !

Osobní zájmena nesamostatná

Zájmena zvratná

Ve **3.osobě jedn. a množ.číslo** se jako zvratné zájmeno užívá **se**

Il se lave.

Ils se fréquentent.

V **ostatních osobách** se užívají osobní zájmena ve 3. a 4. pádu.

je me lave

tu te trompez

nous nous levons

vous vous baignez

Samostatné zvratné zájmeno **soi** pro **3.os.jedn.č.** se vztahuje k těmto podmětům :
on, quelqu'un, chacun, nul, aucun, personne, tout le monde, celui qui

Zájmena přivlastňovací

Zájmena tázací

Zájmena ukazovací

Zájmena vztažná

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmeno en

Zájmeno mème

Zájmeno tout

Zájmeno y

Zájmena přivlastňovací

1. Nesamostatná přivlastňovací zájmena jsou :

mon	notre
ton	votre
son	leur

množné číslo

mes	nos
tes	vos
ses	leurs

Skloňování se řídí rodem a číslem přivlastňovacího předmětu nebo osoby, francouzština tedy nemá přivlastňovací zájmeno **svůj**.

Je cherche mon père, ma mère.
Nous cherchons notre père, notre tante.

Je cherche mes amis, mes parents.
Nous cherchons nos amis, nos parents.

Užívají se častěji než v češtině, zvláště u příbuzných a přátel, nebo u stále užívaných předmětů.

2. Samostatná přivlastňovací zájmena jsou

le mien, la mienne	les miens, les miennes
le tien, la tienne	les tiens, les tiennes
le sien, la sienne	les siens, les siennes
le, la ntre	les ntres
le, la vtre	les vtres
le, la leur	les leurs

Vous cherchez
un stylo, une gomme, les livres, les revues.
Voici
le mien, la mienne, les miens, les miennes.

Zájmena tázací

Zájmena ukazovací

Zájmena vztažná

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena zvrtná

Zájmeno en

Zájmeno même

Zájmeno tout

Zájmeno y

Zájmena ukazovací

1. Nesamostatná zájmena ukazovací jsou

rod mužský : ce - ten, to před souhláskou (ce garçon) cet před samohláskou (cet étui)

rod ženský : cette -ta (cette rui)

množné číslo pro oba rody : ces - tyto,tito (ces rues)

Pro zdůrazněné označení bližších nebo vzdálenějších osob a předmětů se užívají částice

ci

lā

cette rue-ci (tahleta ulice)

cet arbre-ci (tenhleten strom)

cette rue-lā (tamhleta ulice)

ces arbres-lā (tamhlety stromy)

2. Samostatná zájmena ukazovací jsou

celui-ci tenhleten celui-lā tamhleten

celle-ci tahleta celle-lā tamhleta

ceux-ci tihleti ceux-lā tamhleti

celles-ci tyhlety celles-lā tamhlety

POZOR : příklonná částice **-ci, -lā** mizí před

- vztažným zájmenem **qui,que**

J'ai trouvé une gomme.

C'est celle que tu cherches ?

- před předložkou **de**

C'est ton livre?

No, c'est celui de Michel.

Zájmena přivlastňovací

Zájmena tázací

Zájmena vztažná

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena zvrtná

Zájmeno en

Zájmeno meme

Zájmeno tout

Zájmeno y

Zájmena tázací

1. Samostatná tázací zájmena jsou

qui (kdo, koho)

Qui m'appelle ?   Kdo mě volá ?
Qui est-ce qui m'appelle ?

Qui cherches-tu ?   Koho hledáš ?
Qui est-ce que tu cherches ?

A qui penses-tu ?   Na koho myslíš ?
A qui est-ce que tu penses ?

De qui parler-tu ?   O kom mluvíš ?
De qui est-ce que tu parles ?

Zájmeno **qui** zůstává i v nepřímé otázce.

Je ne sais pas qui est venu.

Nevím, kdo přišel.

que (co)

Qu'est-ce qui se passe ?   Co se děje ?

Que cherches-tu ?   Co hledáš ?
Qu'est-ce que tu cherches ?

Po předložkách má zájmeno "que" tvar "quoi"

De quoi parles-tu ?   O čem mluvíš ?
De quoi est-ce que tu parles ?

A quoi penses-tu ?   Nač myslíš ?
A quoi est-ce que tu penses ?

- složené tvary samostatných zájmen tázacích

jednotné číslo :

1.p.	lequel	který	laquelle	která
2.p.	duquel	kterého	de laquelle	které
3.p.	auquel	kterému	à laquelle	které
4.p.	lequel	kterého	laquelle	kterou

množné číslo :

1.p.	lequels	kteří	lesquelles	které
2.p.	desquels	kterých	desquelles	kterých
3.p.	auxquels	kterým	auxquelles	kterým
4.p.	lequels	které	lesquelles	která

Il a parlé des écrivains tchèques. Desquels ?
Mluvil o českých spisovatelích. O kterých ?

Lequel de ces étudiants est Anglais ?
Který z těch studentů je Angličan ?

- slovosled po tázacích zájmenech

- tázací zájmeno je podmětem věty, slovosled je pravidelný

Qui cherche mon père ?
Kdo hledá mého otce ?

- tázací zájmeno je předmětem věty, slovosled je obrácený

Qui cherchez-vous?   Koho hledáte?
Qui votre père cherche-t-il?   Koho hledá váš otec ?

POZNÁMKA:

Qui cherche votre père?   Kdo hledá vašeho otce?
Que cherche votre père?   Co hledá váš otec?

2. Nesamostatná tázací zájmena jsou quel, quelle, quels, quelles, pojí se vždy s podstatným jménem.

jednotné číslo :

1.p.	quel	který	quelle	která
2.p.	de quel	kterého	de quelle	které
3.p.	à quel	kterému	à quelle	které
4.p.	quel	kterého	quelle	kterou

množné číslo :

1.p.	quels	kteří	quelles	které
2.p.	de quels	kterých	de quelles	kterých
3.p.	à quels	kterým	à quelles	kterým
4.p.	quels	které	quelles	která

Zájmena přivlastňovací

Zájmena ukazovací

Zájmena vztažná

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena zvrtná

Zájmeno en

Zájmeno měme

Zájmeno tout

Zájmeno y

Zájmeno "en"

Zastupuje podstatné jméno nebo zájmeno, před nímž je předložka druhého pádu **de**, jedná-li se věcech

Il parle de cela. Il en parle.

Zájmeno **en** nahrazuje :

- 2.pád podstatného jména, jedná-li se o věcech

Il a parlé de ces romans.

Il en a parlé.

ALE :

Il parle d'elle.

- dělivý člen

Il mange de la salade.

Il en mange.

- absolutní zápor

Il ne mange pas de salade.

Il n'en mange pas.

- výrazy množství

Il boit beaucoup de café.

Il en boit beaucoup.

Zájmeno **en** má též platnost příslovce místa **odtud** :

Il en vien.

Přichází odtamtud.

V kladné rozkazovací větě stojí zájmeno **en** za slovesem, v záporné rozkazovací větě stojí před slovesem.

Achştes-en 2 kilos !

N'en achşte pas.

Zájmena přivlastňovací

Zájmena tázací

Zájmena ukazovací

Zájmena vztažná

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena zvrtná

Zájmeno mème

Zájmeno tout

Zájmeno y

Zájmeno "y"

Zastupuje podstatné jméno nebo zájmeno, před nímž je předložka 3.pádu **à**, jedná-li se o věcech

Je pense **à** cela. J'y pense.

Je m'intéresse au football. Je m'y intéresse.

ALE :

Je pense **à** mon ami.

Je pense **à** elle.

V kladné rozkazovací větě stojí zájmeno **y** za slovesem, v záporné rozkazovací větě stojí před slovesem.

Penses-y !

N'y pense pas !

Zájmena přivlastňovací

Zájmena tázací

Zájmena ukazovací

Zájmena vztažná

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena zvrtná

Zájmeno en

Zájmeno mème

Zájmeno tout

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena záporná a neurčitá samostatná a nesamostatná mají většinou stejný tvar.

Nesamostatná		Samostatná	
aucun, aucune	žádný, -á	aucun, aucune	žádný, -á
nul, nulle		personne, rien	nikdo, nic
chaque	každý, -á	chacun, chacune	každý, -á
quelque	nějaký	quelqu'un	někdo
		quelque chose	něco
quelques	několik	quelques uns	někteří
		quelques unes	některé
plusieurs	několik, vícero	plusieurs	několik, vícero
maint, mainte	mnohý, -á	maints, maintes	mnozí, -é
certain	někteří	certain	někteří
certaines	některé	certaines	některé
quelconque	jakýkoli, jakákoli	quinconque	kdokoli
		un	někdo
un autre	jiný	un autre	jiné
d'autres	jiné	d'autres	jiní, -é, -á
une autres	jiná une	autres	jiná
l'autres	druhý, -á	l'un et l'autre	oba
les autres	ostatní	les autres	ostatní
		les uns-	jedni-
		les autres	druzí
		autre chose	něco jiného
		autrui	jiný
tel, telle	takový, -á	tel....qui	mnohý, kdo
		tel...que	takový, jako, jako např.

tel pşre, tel fils   jaký otec, takový syn

Zájmena přivlastňovací

Zájmena tázací

Zájmena ukazovací

Zájmena vztažná

Zájmena zvrtná#

Zájmeno en

Zájmeno męme

Zájmeno tout

Zájmeno y

Zájmeno "mème"

- mème v záporné větě = **ani**
Je ne connais pas ce livre, jen'en ai mème pas entendu.
Neznám tu knihu, ani jsem o ní neslyšel.
- être à mème de faire = **být schopen**
- tout de mème, quand mème = **přece jen**
- mème mezi dvěma podst.nebo příd.jména = **dokonce**
- mème + podstatné jméno = **tentýž**
les mème difficultés
tytéž potíže
- podst.jméno nebo zájmeno + mème = **sám**
moi mème
já sám
- mème si = **i kdyby**

Zájmena přivlastňovací

Zájmena tázací

Zájmena ukazovací

Zájmena vztažná

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena zvrtná

Zájmeno en

Zájmeno tout

Zájmeno y

Zájmeno "tout"

- samostatné zájmeno **tout, toute, tous, toutes** = **všechno, všichni, všechny**
- **tout + člen určitý + podstatné jméno** = **celý**
Il a lu tout le livre.
Přečetl celou knihu.
- **tout + podstatné jméno v jedn.čísle** = **každý, kterýkoli**
Toute règle a une exception.
Každé pravidlo má nějakou výjimku.
- **tous(toutes) + člen určitý.(urč.zájmeno) + podst.jméno v množ.čísle** = **všichni, všechny**
Je n'ai pas encore lu tous mes livres.
Ještě jsem nepřečetl všechny své knihy.
- **tout jako příslovce** = **zcela**
C'est tout naturel.
- **tout + příd.jm. + que + podmět + sloveso être, sembler, paraître, devenir v čele věty** = **jakkoli**
Toutes faibles que les preuves semblent être, il faut en tenir compte.
Jakkoli slabé se zdají důkazy, je třeba s nimi počítat.
- **tout + gérondif**
  - a) **stojí za větou hlavní, zdůrazňuje současnost**
On a discuté le programme tout en attendant son arrivé.
Diskutovalo se o programu, zatímco se očekával jeho příjezd.
  - b) jde o připustku, obě věty jsou v protikladu, pak se překládá jako
= **třebaže, ačkoli, i když**
Tout en se rendant compte de toutes les difficultés, ses efforts n'affaiblissaient pas.

Zájmena přivlastňovací

Zájmena tázací

Zájmena ukazovací

Zájmena vztažná

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena zvrtná

Zájmeno en

Zájmeno mème

Zájmeno y

Zájmena vztažná

Zájmena vztažná jsou **qui, que, dont**. Před **qui** a **que** se nepíše čárka.

- **qui** označuje podmět

Le père qui travaille...

Otec, který pracuje...

- **que** označuje předmět

Les livres que vous lisez.

Knihy, které čtete.

- **dont** se používá

- u sloves, která se pojí s předložkou "de"

C'est le projet dont je parle.

To je ten projekt, o němž mluvím.

- pro vyjádření vztahu druhého pádu

La fille dont tu as la photo.

Dívka, jejíž foto máš.

Po předložkách je možno užít dvojích tvarů **qui** a **lequel (laquelle)**. **Qui** se vztahuje pouze na osoby, **lequel (laquelle)** se vztahuje na osoby i věci.

La dame avec qui je me promène.

La jeune fille avec laquelle(avec qui) il danse.

A quelle heure commence le concert auquel il nous invite ?

Les lettres auxquelles je n'ai pas répondu.

Vazbou **c'est...qui** zdůrazňujeme podmět,

C'est Paul qui a apporté ce livre.

To Pavel přinesl tuto knihu.

vazbou **c'est...que** zdůrazňujeme předmět.

C'est le musée que je cherche.

To je muzeum, které hledám.

Zájmena souvstažná :

ce qui pro 1.pád

Je ne sais ce qui vous intéresse.

Nevím, co vás zajímá.

ce que pro 4.pád

Je ne me rappelle plus ce que j'ai dit.

Zájmena přivlastňovací

Zájmena tázací

Zájmena ukazovací

Zájmena záporná a neurčitá

Zájmena zvrtná

Zájmeno en

Zájmeno mème

Zájmeno tout

Zájmeno y

Příslovce

Příslovce se tvoří :

- ženský rod přídavných jmen + přípona **ment**

claire - clairement

- mužský rod přídavných jmen končících na **-ai,-é, -i, -u** + přípona **ment**

vrai - vraiment

- ženský rod přídavných jmen, končících v ženském rodě na **-e** + přípona **ément**

énorme - énormément

- přídavné jméno končící na **-ent, -ant** + přípona **-emment, -amment**

violent - violemment

puissant - puisamment

Často mají příslovce stejný tvar jako přídavná jména :

fort - silný, silně

cher - drahý, draze

Příslovce se většinou kladou před příčestí minulé, příslovce odvozená (personne, longtemps) se však kladou za příčestí.

Příslovce se dají opisovat

- vazbou podst.jméno + přídavné jméno.

de manière claire - jasně

- slovesem

tarder à faire - dělat něco dlouho

avoir beau faire - dělat něco marně

Příslovce bien

Příslovce času

Příslovce místa

Příslovce množství a míry

Příslovce souhlasu, pochyb a záporu

Příslovce stupňování

Příslovce tázací

Příslovce času

aujourd'hui	dnes
de temps en temps	občas
maintenant	nyní
tout à l'heure	za chvíli
tôt	brzy
bientôt	brzy
souvent	často
jamais	nikdy
quelquefois	někdy
autrefois	kdysi
désormais	nadále, příště
depuis	od té doby
aussitôt	ihned

Příslovce

Příslovce místa

ici	tady
là-bas	tam
là-haut	nahoře
en avant	vpředu
près	blízko
loin	daleko
quelque	part
nulle part	nikde
ailleurs	jinde
voici	tady
voilà	tam

Příslovce

Píslovce souhlasu, pochyb a záporu

- **souhlasu** oui, si (na záp.otázku)

bien sûr	zjistě
en fait	vskutku

- **pochyb a záporu**

non	ne
peut-être	snad
non plus	také ne
ne...quasi	téměř, skoro
ne...point	vůbec

Příslovce

Příslovce množství a míry

environ	asi
à peu près	asi

Po příslovcích

trop	hodně
assez	dosti
beaucoup	mnoho
peu	málo
un peu	trochu

stojí vždy předložka **de**.

Příslovce pro porovnávání :

plus de	více než
moins de	méně než

plus - plus	čím víc - tím víc
plus - moins	čím víc - tím míň
moins - moins	čím míň - tím míň

Příslovce

Příslovce tázací

quand	kdy
où	kde
comment	jak
pourquoi	proč
combien(de)	kolik

Příslovce

Příslovce "bien"

Příslovce **bien** může mít význam :

dobře

vždyť

Je l'ai bien dit plusieurs fois.   Vždyť jsem to říkal několikrát.

právě

C'est bien ce qu'il a dit.   To je právě to, co říkal.

důraz

Je t'aime bien.   Mám tě rád.

hodně

Elle a bien des choses.   Má hodně věcí.

sice

Il a bien emprunté ce livre,mais...   Půjčil si sice tu knihu, ale...

celý

C'est bien ma femme.   To je celá moje žena.

docela

C'est bien possible.   To je docela možné.

mnohem

C'est bien compliqué.   Je to mnohem složitější.

Příslovce

Příslovce - stupňování

Příslovce se stupňují stejně jako přídavná jména.

1.stupeň	loin
2.stupeň	plus loin
3.stupeň	le plus loin

Nepřavidelné stupňování mají :

beaucoup (mnoho)	plus	le plus
peu (málo)	moins	le moins
bien (dobře)	mieux	le mieux

Příslovce

Číslovky základní

Počítaný předmět se přiřazuje přímo za číslovku :

trois livres

quatre cent mille habitans

Po **million, milliard** se připojuje počítaný předmět připojuje předložkou **de**.

un million de couronnes

Výslovnost koncových souhlásek základních číslovek :

sept, neuf - vyslovují se vždy

cinq, six, huit, dix - vyslovují se tehdy, nestojí-li za nimi podst.jméno.

vingt - nevyslovuje se tehdy, stojí-li číslovka sama nebo stojí-li za ní podstatné jméno

Základní číslovky je nutno uvést v těchto případech :

- v letopočtech

- v datech

- označení panovníků

- označení stránek a kapitol, stojí-li za podst.jménem

Číslovky řadové a zlomky

Číslovky řadové a zlomky

Číslovky řadové se tvoří od číslovek základních příponou **-ième + člen určitý**
le, la troisième

ALE :	první le	premier, la première
	druhý le(la)	second(e)
	le(la)	deuxième
	čtvrtý le(la)	quatrième
	pátý le(la)	cinquième
	devátý le(la)	neuvième
	jedenáctý le(la)	onzième
	dvanáctý le(la)	douzième
	dvacátý první le(la)	vingt et unième

Zlomky :	5/8	cinq huitièmes
	1/3	un tiers
	1/2	un demi
	1/4	un quart
	1/100	un centième
	1/1000	un millième
	6.375	six virgule trois sept cinq

Číselná příslovce se tvoří od číslovky řadové příponou **ment**
za první premièrement

Poznámka :	double	dvojitý, dvojnásobný
	triple	trojitý, trojnásobný
	quadruple	čtyřnásobný

Vyjádření násobku
six fois šestkrát

Vyjádření podílnosti
un par un po jednom

Vazby :
trois les trois jours každý třetí den
un arbre sur cinq pětina stromů

Předložky

1. předložky před jmény ročních dob a pro označení časového úseku

au printemps	na jaře
en été	v létě
en automne	na podzim
en hiver	v zimě
à trois heures	ve tři hodiny
à 30 ans	ve 30 letech
en 1959	v roce 1959

2. u jmen jídel : "à"

du beef à la sauce tomate
hovězí s rajskou omáčkou

3. předložka **chez** - **k, u** se týká pouze osob

Je vais chez mon ami.
Jdu k mému příteli.

4. České **k, u** - **à, vers, près de, à côté de**

Je vais à (vers) la porte.	- k, směrem
La chaise est près de la fenêtre.	- u
L'école est à côté de la porte.	- vedle

5. Nutno rozeznávat :

avant - devant	před	časově - místně
après - derrière	za	časově - místně

6. česká přídavná jména, značící původ něčeho se překládá předložkami **de, en**

la cravate en soie   hedvábná kravata

ALE : se slovesem **faire** se pojí **avec**

On fait le beurre avec le lait.   Máslo se dělá z mléka.

7. po předložce **en** se neudává člen

en ville   dans la ville

8. vazba "**de**" + **podst.jméno** nebo **příslovce** má význam přídavného jména

un livre d'enfant   dětská kniha

9. předložka **de** též vyjadřuje absolutní zápor

Je n'ai pas de cigarette.
Nemám žádnou cigaretu.

10. před jménem **měst** se užívá předložka **à**, před jmény zemí předložka **en**

à Paris   v Paříži, do Paříže

en France ve Francii, do Francie

11. předložka dans - uvnitř indikuje uzavřený prostor, předložka **à - v, ve** bez pojmu uzavřenosti

dans la chambre v pokoji
Les enfants sont à l'école. Děti jsou ve škole(mají vyučování).

12. české od nebo 7.pád trpného rodu se překládá předložkou **par** nebo **de**

J'ai été surpris par mon ami. Byl jsem překvapen svým přítelem.
Elle est aimée de tout le monde. Je všemi milována.

13. předložka parmi - mezi se užívá v množném čísle, zatímco **entre** značí **mezi dvěma možnostmi**

Il est connu parmi nos amies.
Jean est assis entre sa femme et sa mère.

14. pour se užívá bez členu

Elle avait pour amie ma soeur. Měla za přítelkyni mou sestru.

15. časové za se překládá **dans**

dans une heure za hodinu

16. kromě, mimo - outre, ve smyslu **nepočítaje v to, vedle**

Outre cela. Kromě toho.

- sauf (excepté), ve smyslu **vyjímajíc**

Je suis chez moi sauf le dimanche. Jsem doma kromě pondělí.

17. à označuje prostředek, nástroj

écrire au crayon
psát tužkou

18. avec ve významu **s** značí

Je le fais avec son aide.
Dělám to s její pomocí.

doprovod

prostředek, nástroj

Il travaille avec la pelle.

19. od - do : de - à

de 2 heures à 3 heures
od dvou do tří

od - za : de - en

d'aujourd'hui en huit
ode dneška za týden

20. depuis - od, už

Je le connais depuis le premišre.
Znám ho od prvního.

dšs - hned od

Dšs son arriveé il a parlé de ce problšme.
Hned ood svého příjezdu mlivil o tom problému.

à partir de - od (v budoucnosti)

à partir de demain
od zítřka

21. envers - vůči, k

Il n'est pas juste envers lui.
Není k němu spravedlivý.

22. en dépit de, malgré - proti, přes

Il l'a fait malgré (en depite de) sa volonté.
Udělal to proti své vůli.

23. pendant - během

Pendant son séjour.
Během svého pobytu.

24. pour :

- pour 10 couronnes za 10 korun
- le train pour Paris vlak do Paříže
- pour un mois na jeden měsíc

25. sans - bez

u podstatného jména se neuvádí člen
sans argent
bez peněz

26. sur - na

- sur na table
na stole
- être sur le départ
být na odchodu
- une maison sur dix
jeden z deseti domů
- la chambre a 3 sur 4 mètres
pokoj mí 3 krát 4 metry

Předložkové výrazy

Předložkové výrazy

à cause	kvůli
à côté de	vedle (místně)
à part	mimo
à partir de	od (časově v budoucnosti)
au dessus de	nad
au dessous de	pod
à proximité de	těsná blízkost
en face de	naproti
à cause de	z nedostatku
grâce à	díky
jusqu'à	ž do
à proximité de	u (prostorově), téměř (časově)
quant à	co se týče
vis-à-vis	právě naproti

Předložky

Spojky souřadící

Nejběžnější spojky souřadící jsou

alors	tedy
car	neboť
c'est pourquoi	proto
encore	ještě
ensuite	potom, pak
et	a, i
ainsi que	tak jako
et ainsi	a tak
mais	ale
puis	pak, potom
à savoir	totiž
bien	vždyť
ce pendant	však, nicméně
donc	tedy
même	dokonce i, v záp.věťě ani
néanmoins	přece jen, nicméně
ni-ni	ani-ani
non	seulement - mais aussi nejen - ale i
par contre	naopak
par suite	tudíž
sinon	ne-li
soit-soit	bud'-anebo
tantôt - tantôt	někdy-jindy

Spojky podřadící

Spojky podřadící

Spojky podřadící uvozují vedlejší větu. Při shodném podmětu se věta vedlejší krátí. Spojka se pak většinou pojí se subjonctivem a mění se v předložku. Tyto spojky jsou dále označeny znakem "+"

+	à condition que	s podmínkou,že, pokud
+	afin	aby
+	à moins que	leđaže
	après que	až
	au cas où	v případě, že
	aussi tôt que	sotvaže
	au fur et à mesure	postupně,jak
	autant que	pokud
+	avant que	ačkoli, třebaže
	chaque fois	kdykoli
+	de crainte que	aby ne
+	de peur que	aby ne
	comme	protože(na zač.věty před hlavní větou tak, jak, právě když (naprostá souč)
+	de façon que	tak, aby
+	de manière que	tak,a by
+	de sorte que	tak, aby
+	depuis que	od té doby, kdy
+	dès que	jakmile
+	en attendant que	než
+	en cas que	v případě, že
+	jusqu'à ce que	dokud ne
+	malgré que	třebaže
+	pour que	aby
+	sans que	aniž
+	supposé que	dejme tomu,že
	tant que	pokud
	excepté que	až na to,že
	lorsque	když
	quand	když, až
	même si	i kdyby
	outre que	kromě toho, že
	pendant que	zatímco
	parce que	protože
	puisque	jelikož
	sauf que a	ž na to, že

Spojky souřadící

Slovesa - přehled slovesných časů

1. Způsoby (modes)

- tvary určité :

indicatif	(oznamovací)
impératif	(rozkazovací)
<u>conditionnel</u>	(kondicionál)
<u>subjonctif</u>	(konjuktiv)

- tvary neurčité :

<u>infinitiv</u>	
<u>participe</u>	(příčestí)

2. Jednoduché časy (temps simples) :

présent
imparfait
passé simple
futur
conditionnel présent
subjonctif présent
subjonctif imparfait
infinitiv présent
participe présent
participe passe

3. Složené časy (temps composés) :

passé composé
plus-que-parfait
passé antérieur
futur antérieur
conditionnel passé
subjonctif passé
subjonctif plus-que-parfait

Jednoduché časy se tvoří z kmene slovesa přidáním příslušné koncovky.
Složené časy se tvoří z pomocného slovesa + příčestí minulého.

Přehled tvoření jednoduchých časů

Přehled tvoření složených časů

Slovesné třídy

I.třída : infinitiv končí na **-er**. Příčestí minulé (participe passé) se tvoří koncovkou **-é**. Patří do ní většina sloves.

vzor : chanter,aimer

II.třída : infinitiv končí na **-ir**. Příčestí minulé se tvoří koncovkou **-i**.

vzor : finir

III.třída : infinitiv končí na **re**. Příčestí minulé se tvoří koncovkou **-u**.

vzor : vendre

Přehled tvoření jednoduchých časů

Jednoduché časy se tvoří z kmene slovesa přidáním příslušné koncovky.

1. Indicatif présent (způsob oznamovací přítomný)

I. třída	-e	-ons
	-es	-ez
	-ent	
II. třída	-is	-issons
	-issez	
	-issent	
III. třída	-s	-ons
	-ez	
	-ent	

2. Indicatif imparfait

U všech sloves se tvoří připojením koncovek ke kmeni 1.os.množ.číslo :

-ais	-ions
-iez	
-aient	

3. Passé simple

Tvoří se připojením koncovek ke slovesnímu kmeni :

I.třída	-ai	-âmes
	-âtes	
	-èrent	
II.třída	-is	-îmes
III.třída	-îtes	
	-irent	

3. Futur

U všech sloves se tvoří připojením koncovek k infinitivu, u sloves III.třídy se odtrhává koncové -e :

-ai	-ons
-ez	

-a   -ont

4. Présent du subjonctif

Má u sebe téměř vždy spojku **que**. Tvoří se u všech sloves koncovkami, které se připojí ke kmeni 1.os.množ.čísla indicatif présent :

-e   -ions
-es   -iez
-e   -ent

5. Imparfait du subjonctif

V moderním jazyce se užívá zřídka. Tvoří se od kmene passé simple koncovkami :

I.třída   -asse   -assions
                  -asses   -assiez
                  -ât   -assent

II.třída   -isse   -issions

III.třída   -isses   -issiez
                  -ît   -issent

6. Conditionnel présent

Tvoří se přidáním koncovek k infinitivu :

-ais   -ions
-ais   -iez
-ait   -aient

7. **Impératif**

Má tvary pro 2.os.jedn.čísla a 1.a 2.os.množ.čísla Používá se bez osobních zájmen, u sloves I.třídy se ve 2.os.jedn.čísla odtrhává koncové **-s**.

I.třída   chante   chantons   chantez
II.třída   finis   finissons   finissez
III.třída   vends   vendons   vendez

POZOR : U sloves I.třídy se ve 2.os.jedn.čísla koncové **-s** zachovává před **en** a **y**.

8. Participe présent

Tvoří se přidáním koncovky **-ant** ke kmeni 1.os.množ.čísla. Je nutno ho rozlišovat od

podstatného jména slovesného. S předložkou **en** tvoří gérondif (přechodník přítomný).

Přehled slovesných časů

Přehled tvoření složených časů

Přehled tvoření složených časů

1. Passé composé

Tvoří se : avoir nebo être + participe passé

Pomocné sloveso être mají slovesa nepřechodná, slovesa vyjadřující pohyb a slovesa zvrtná. Příčestí se zde shoduje s podmětem v rodě a čísle.

j'ai chanté
je suis arrivé(e) nous sommes arrivé(e)s

2. Plus-que-parfait

Tvoří se : avoir nebo être v imparfait + participe passé

j'avais chanté j'étais rentré(e)
j'avais fini
j'avais vendu je descendu(e)

3. Passé antérieur

Tvoří se : avoir nebo être v passé simple + participe passé

j'eus chanté je fus rentré(e)
j'eus fini
j'eus vendu je fus descendu(e)

4. Futur antérieur

Tvoří se : avoir nebo être ve futur + participe passé

j'aurai chanté je serai resté(e)
j'aurai fini
j'aurai vendu je serai descendu(e)

5. Conditionnel passé

Tvoří se : avoir nebo être ve conditionnel présent + participe passé

j'aurais chanté je serais rentré(e)
j'aurais fini
j'aurais vendu je serais descendu

6. Passé du subjonctif

Tvoří se : avoir nebo être ve présent du subjonctif + participe passé

que j'aie chanté que je sois resté(e)
que j'aie fini
que j'aie vendu que je sois descendu(e)

7. Plus-que-parfait du subjonctif

Tvoří se : avoir nebo être v imparfait du subjonctif + participe passé

que j'eusse chanté que je fuusse rentré(e)
que j'eusse fini
que j'eusse vendu que je fusse descendu(e)

8. Passé surcomposé

Tvoří se : avoir nebo être v passé composé + participe passé

j'ai eu chanté j'ai été resté(e)
j'ai eu fini
j'ai eu vendu j'ai été descendu(e)

Přehled slovesných časů

Přehled jednoduchých slovesných časů

Passé composé

je nejpoužívanější čas v mluvené francouzštině.

Tvoří se : avoir nebo être + participe passé

Pomocné sloveso être mají slovesa nepřechodná, slovesa vyjadřující pohyb a slovesa zvratná. Příčestí se zde shoduje s podmětem v rodě a čísle.

J'ai chanté.
Il est resté à la maison.
Elle est arrivée tard.
Nous nous sommes réveillés.

Passé composé se užívá :

- pro slovesa dokonavá

Il a écrit.

- je-li trvání děje nějak vymezeno.

Je vous attendu une heure.

- udává hlavní momenty děje

Il est parti pour Paris. Je l'ai accompagné à la gare. Il a pris un billet.

Il s'est installé dans un compartiment.

Předchází-li slovesu avoir předmět přímý, má s ním příčestí minulé shodu v rodě a čísle :

La revue que j'ai lue.

Voilà les femmes. Les as-tu vues hier ?

Combien de livres avez-vous lus ?

Přehled slovesných časů

Imparfait

U všech sloves se tvoří připojením koncovek ke kmeni 1.os.množ.číslo :

-ais	-ions
-ais	-iez
-ait	-aient

Užívá se :

- **pro označení děje**, jehož trvání není ohraničeno, není udán jeho začátek ani jeho konec

Je travaillais beaucoup.

Hodně jsem pracoval.

Je me sortais presque pas.

Téměř jsem nevycházel.

- **označuje děje současné** s jiným dějem minulým. V tomto případě passé composé označuje děj, který proběhl v rámci jiného děje, který je pak vyjádřen imparfait. Děj, vyjádřený imparfait vyjadřuje okolnosti děje.

Il lisait son journal quand Marie est arrivé.

Četl si časopis když Marie přijela.

- **užívá se v souvislém vyprávění**, ve kterém jsou vyjádřeny okolnosti hlavního děje, který je vyjádřen passé composé.

Monsieur Dupont est parti pour Paris. J l'ai accompagné à la gar. Il y avait beaucoup de monde. M. Dupont est allé au guichet, qui était ouvert. Nous sommes passés sur le quai. Un rapide stationnait sur la première voie.

- **označuje děje obvyklé**, které se v minulosti opakovaly. Jedná se o tzv. "imparfait d'habitude" Toto opakování nesmí být označeno žádným příslovcem (souvent, toujours, atd), jinak je nutno uvést passé composé.

Přehled slovesných časů

Passé antérieur

Tvoří se : avoir nebo être v passé simple + participe passé

Označuje jednorázový skončený děj v minulosti, který se stal dříve, než jiný děj minulý, vyjádřený passé simple. Užívá se jen v psaném projevu, nejčastěji ve větách časových spojkách **quand, lorsque, dès que, après que, aussitôt que**

Dès que j'eus aperçu mon ami, je me dirigeai vers lui.
Jakmile jsem spatřil svého přítele, šel jsem k němu.

V samostatných větách značí ukončení děje :

Il se fut vite perdu.
Rychle se ztratil.

V těchto větách bývají slůvka **vite, bientôt, enfin, à peine**

Přehled slovesných časů

Passé surcomposé

Tvoří se : avoir nebo être v passé composé + participe passé

Užívá se v hovorů místo passé antérieur.

Quand il a eu payé, il a obtenu son paquet.

Přehled slovesných časů

Participe présent

Tvoří se přidáním koncovky **-ant** ke kmeni 1.os.množ.číslo. Je nutno ho rozlišovat od podstatného jména slovesného. S předložkou **en** tvoří gérondif (přechodník přítomný). Neshoduje se s podstatným jménem.

Vyjadřuje :

- současný děj v přítomnosti, minulosti, nebo v budoucnosti :

J'ai vu vos filles jouant au tennis.

Viděl jsem vaše dcery, jak hrály (hrající) tenis.

- příčinný efekt

Marie sentant qu'elle ne finira pas ce travail, me demanda à l'aider.

Protože Marie cítila, že nedokončí svou práci, požádala mě o pomoc.

- přípustkový vztah

Elle l'a invité ne le connaissant pas.

Pozvala ho, aniž ho znala.

- nahrazuje větu vztahnou

Un enfant jouant dans le jardin.

Dítě, které si hraje na zahradě.

- užívá se též jako přídavné jméno, v tomto případě má shodu s podstatným jménem

une histoire amusante

des livres intéressants

Přehled slovesných časů

Infinitiv présent

1. infinitiv jako podmět věty :

Voir Paris était mon grand désir.
Mon grand désir était de voir Paris.
Vidět Paříž bylo mé velké přání.

2. infinitiv jako předmět s předložkou "de" po výrazech s neosobním **il** nebo po **ce, c'est, c'était** :

Il est difficile d'apprendre cette leçon.
C'est facile de le répéter.

3. infinitiv bez předložky (**présent i passé**) se vyskytuje po slovesech :

croire, penser, supposer, s'imaginer, espérer, assurer, affirmer, oser, se rappeler, avoir beau, compter, paraître, préférer, devoir, savoir, aimer, laisser, faire

Je crois vous connaître.
Je me croyais pas être arrivé en retard.

5. po slovesech **laiser, faire, voir, regarder, entendre, éconter, sentir** se osobní zájmena 3. a 4.pádu a zájmena **en** a **y** kladou před tato slovesa a nikoliv před infinitiv.

Je l'ai vu danser.
Viděl jsem ho tančit.

Přehled slovesných časů

Infinitiv passé

Tvoří se : avoir nebo être v infinitivu + participe passé

S předložkou **après** při stejných podmínkách nahrazuje časovou větu :

Après avoir acheté un livre, il est allé à la maison.
Když si koupil knihu, šel domů.

Přehled slovesných časů

Infinitivní vazba s předložkou "de"

Nejvíce používaná slovesa s infinitivní vazbou s předložkou **de** :

cesser	přestat
se charger	ujmout se
choisir	vybrat si
commander	velet
craindre	bát se
décide	rozhodnout se
défendre	bránit
essayer	pokusit se
éviter	vyhnout se
s'excuser	zkusit si
finir	ukončit
oublier	zapomenout
pardonner	odpustit
permettre	dovolit
prier	prosit
recommander	doporučit
regretter	litovat
souhaiter	přát si
se souvenir	vzpomenout si

Infinitivní vazba s předložkou "à"

Infinitivní vazba s předložkou "à"

Nejvíce používaná slovesa s infinitivní vazbou s předložkou **à** :

s'accorder	dohodnout e
s'accoutumer	zvykat si
aider	pomoci
s'amuser	bavit se
apprendre	naučit se
arriver	přijet
avoir	mít
chercher	hledat
consentir	svolit
décider	rozhodnout
hésiter	váhat
inviter	pozvat
se mettre	dát se do
se plaire	líbit se
parvenir	dojít kam
se résoudre	rozkládat se
rester	zůstat
réussir	mít úspěch

Mnohá z těchto sloves se též pojí s podstatným jménem.

Infinitivní vazba s předložkou "de"

Vazba "faire" + infinitiv

Tato vazba vyjadřuje spojení **způsobit, aby se něco stalo**, např. :

je vais te faire voir	chci ti ukázat
il m'a fait savoir la date	oznámil mi datum
il m'a fait lire ce livre	dal mi přečíst knihu
il m'a fait entrer	pozval mě
il a fait tomber le vase	shodil vázu
je vais me faire faire une robe	dám si ušít
se faire examiner	dát se vyšetřit
faire accepter une proposition	přijmout návrh
faire dormir les enfants	uspat děti

Infinitivní vazba X spojka "que"

1. Je-li v hlavní větě sloveso, po němž se klade subjonctif, užívá se místo vedlejší věty infinitivní vazby tehdy, je-li podmět nebí předmět věty hlavní stejný jako podmět věty vedlejší :

Il craint qu'il veinne tard.
Il craint de venir tard.

Il m'a prié de lui pręter ce livre.

2. Je-li v hlavní větě sloveso, které vyžaduje ve vedlejší větě indikativ, je možno se při stejném předmětu obou vět užít buď vedlejší věty s **que** a indikativem, nebo infinitivní vazby

J'ai promis que j'irais avec lui.
J'ai promis d'aller avec lui.
Slíbil jsem jít s ním.

3. Infinitivní vazba se užívá též po předložkách, opět musí být podmět nebo předmět hlavní věty shodný s podmětem věty vedlejší

Je ne partirai pas avant de vous revoir.
Neodejdu, dříve než se vrátíte.

Slovesné vazby odlišné od češtiny

1. Přejechodná slovesa

admire qc (4.p)	obdivovat se něčemu
aider qn (4.p)	pomoci někomu
attendre qn	čekat na někoho
apprendre qc a qn	učit někoho něčemu
comprendre qc, qn	něčemu, někomu rozumět
croire qn, qc	něčemu, někomu věřit
demander qn	na něco se ptát
se rappeler qc	vzpomínat si na něco
regarder qc	dívat se na něco
remercier qn de qc	děkovat někomu za něco
servir qn	posloužit někomu

2. Vazby s předložkou "de"

il s'agit de	jedná se o
s'approuver de	přiblížit se k něčemu
couvrir de qc	pokrýt něčím
entourer de qc	obklopit něčím
se nourrir de qc	živit se něčím
servir de... a qn	sloužit někomu něčím
se souvenir de qc	vzpomínat si na něco

3. Vazby s předložkou "a"

s'adresser a qn	obrátit se na někoho
assister a qc	být přítomen něčemu
consentir a qc	souhlasit s něčím
croire a qc	věřit v něco
s'interessier a qc	zajímat se o něco
jouer a qc	hrát
se mettre a	dát se do
penser a qn, qc	myslit na něco, někoho
réfléchir a qc	přemýšlet o něčem
servir a qc	sloužit (být) k něčemu

4. Vazby s 3.pádem osobních zájmen

acheter qc a qn	koupit něco od někoho
parler de qc a qn	mluvit s někým o něčem
obéir a qn	poslouchat někoho
sourire a qn	smát se na někoho

Pomocné sloveso "avoir"

1. Indicatif présent - mám

j'	ai	nous	avons
tu	as	vous	avez
il, elle	a	ils,elles	ont

2. Imparfait - měl jsem

j	avais	nous	avions
tu	avais	vous	aviez
il,elle	avait	ils, elles	avaient

3. Passé simple - měl jsem

j	eus	nous	eûmes
tu	eus	vous	eûtes
il, elle	eut i	ils, elles	eurent

4. Passé composé - měl jsem

j	ai eu	nous	avons eu
tu	as eu	vous	avez eu
il, elle	a eu	ils, elles	ont eu

5. Plus-que-parfait - měl jsem

j	avais eu	nous	avions eu
tu	avais eu	vous	aviez eu
il, elle	avait eu	ils, elles	avaient eu

6. Passé antérieur - měl jsem

j	eus eu	nous	eûmes eu
tu	eus eu	vous	eûtes eu
il, elle	eut eu	ils, elles	eurent eu

7. Futur - budu mít

j	aurai	nous	aurons
tu	auras	vous	aurez
il, elle	aura	ils, elles	auront

8. Futur antérieur - až budu mít

j	aurai eu	nous	aurons eu
tu	auras eu	vous	aurez eu
il, elle	aura eu	ils, elles	auront eu

9. Subjonctif présent - abych měl

que j	aie	que nous	ayons
que tu	aies	que vous	ayez
que il, elle	ait	que ils, elles	aient

10. Passé du subjonctif - že jsem měl

que j	aie eu	que nous	ayons eu
que tu	aies eu	que vous	ayez eu
que il, elle	ait eu	que ils, elles	aient eu

11. Imparfait du subjonctif - abych měl

que j	eusse	que nous	eussions
que tu	eusses	que vous	eussiez
que il, elle	eût	que ils, elles	eussent

12. Plus-que-parfait du subjonctif - že jsem měl

que j	eusse eu	que nous	eussions eu
que tu	eusses eu	que vous	eussiez eu
que il, elle	eût eu	que ils, elles	eussent eu

13. Présent du conditionnel - měl bych

j	aurais	nous	aurions
tu	aurais	vous	auriez
il, elle	aurait	ils, elles	auraient

14. Passé du conditionnel - byl bych měl

j	aurais eu	nous	aurions eu
tu	aurais eu	vous	auriez eu
il, elle	aurait eu	ils, elles	auraient eu

15. Impératif :

aie, ayons, ayez

16. Infinitif présent :

avoir

17. Infinitif passé :

avoir eu

18. Participe présent :

ayant

19. Participe passé :

eu - eus, eue - eues

20. Participe passé composé :

ayant eu

Pomocné sloveso "être"

1. Indicatif présent - jsem

je	suis	nous	sommes
tu	es	vous	êtes
il,elle	est	ils,elles	sont

2. Imparfait - byl jsem

j'	étais	nous	étions
tu	étais	vous	étiez
il,elle	était	ils,elles	étaient

3. Passé simple - byl jsem

je	fus	nous	fûmes
tu	fus	vous	fûtes
il, elle	fut	ils, elles	furent

4. Passé composé - byl jsem

j	ai été	nous	avons été
tu	as été	vous	avez été
il, elle	a été	ils, elles	ont été

5. Plus-que-parfait - byl jsem

j	avais été	nous	avions été
tu	avais été	vous	aviez été
il, elle	avait été	ils, elles	avaient été

6. Passé antérieur - byl jsem

j	eus été	nous	eûmes été
tu	eus été	vous	eûtes été
il, elle	eut été	ils, elles	eurent été

7. Futur - budu mít

je	serai	nous	serons
tu	seras	vous	serez
il, elle	sera	ils, elles	seront

8. Futur antérieur - až budu mít

j	aurai été	nous	aurons été
tu	auras été	vous	aurez été
il, elle	aura été	ils, elles	auront été

9. Subjonctif présent - abych byl

que je	sois	que nous	soyons
que tu	sois	que vous	soyez
que il, elle	soit	que ils, elles	soient

10. Passé du subjonctif - že jsem byl

que j	aie été	que nous	ayons été
que tu	aies été	que vous	ayez été
que il, elle	ait été	que ils, elles	aient été

11. Imparfait du subjonctif - abych byl

que je	fusse	que nous	fussions
que tu	fusses	que vous	fussiez
que il, elle	fût	que ils, elles	fussent

12. Plus-que-parfait du subjonctif - že jsem byl

que j	eusse été	que nous	eussions été
que tu	eusses été	que vous	eussiez été
que il, elle	eût été	que ils, elles	eussent été

13. Présent du conditionnel - byl bych

j	serais	nous	serions
tu	serais	vous	seriez
il, elle	serait	ils, elles	seraient

14. Passé du conditionnel - byl bych byl

j	aurais été	nous	aurions été
tu	aurais été	vous	auriez été
il, elle	aurait été	ils, elles	auraient été

15. Impératif :

16. Infinitif présent :

17. Infinitif passé :

18 .Participe présent :

19 .Participe passé :

sois, soyons, soyez

être

avoir été

étant

été

20. Participe passé composé :

ayant été

Přehled slovesných časů

Pomocné sloveso avoir

Modální slovesa

1. pouvoir - moci

- présent : je **peux** nous **pouvons**
tu **peux** vous **pouvez**
il,elle **peut** ils, elles **peuvent**

- imparfait : je **pouvais**
- passé simple : je **pus**
- futur : je **pourrai**
- subj.présent : **que je puisse, que nous puissions**
- participe prés. : **pouvant**
- participe passé : **pu**

Vyjadřuje :

- **možnost** : Il a pu étudier la grammaire lui-même.
Mohl studovat gramatiku sám.
- **přibližnost** : La rivièrre peut avoir 35 mètres de largeur.
Pláž může být 35m široká.
- **pravděpodobnost v minulosti** vazbou "pouvoir" + minulý infinitiv :
Il peut s'être trompé.
Mohl se mýlit.
- **ve zvolacích větách k vyslovení přání**, na začátku věty je subjonctif :
Puissiez-vous le faire.
Kéž byste to mohli udělat.

2. devoir - mít povinnost, musit

- présent : je **dois** nous **devons**
tu **dois** vous **devez**
il, elle **doit** ils, elles **doivent**

- imparfait : je **devais**
- passé simple : je **dus**
- futur : je **devrai**
- subj.présent : que je **doive**, que nous **devions**
- participe prés. : **devant**
- participe passé : **du-dus, dūe-dues**

Vyjadřuje :

- **povinnost** : Il doit préparer les appareils.
Má připravit přístroje.

- **nutnost** : Tout doit finir.
Vše musí skončit.

POZN. : povinnost vyjadřuje též vazba **avoir à + infinitiv**.

3. vouloir - chtít

- présent : je **veux** nous **voulons**
tu **veux** vous **voulez**
il,elle **veut** ils, elles **veulent**

- imparfait : je **voulais**
- passé simple : je **voulus**
- futur : je **voudrai**
- subj.présent : **que je veuille, que nous voulions**
- participe prés. : **voulant**
- participe passé : **voulu,-e**

Vyjadřuje v přítomném kondicionálu, v otázce nebo v rozkazovacím způsobu přání, uctivé vyzvání, prosbu.

Voulez-vous (bien) me prêter ce livre ?
Půjčíte mi laskavě tuto knihu ?

4. savoir - vědět, umět, dovést

- présent : je **sais** nous **savons**
tu **sais** vous **savez**
il,elle **sait** ils, elles **savent**

- imparfait : je **savais**
- passé simple : je **sus**
- futur : je **saurai**
- subj.présent : **que je sache, que nous sachions**
- participe prés. : **sachant**
- participe passé : **su-sus, sue-sues**

Elle sait très bien chanter.
Umí(dovede) velmi pěkně zpívat.

Je ne sais rien.
Nevím nic.

Vazba **savoir**" v **conditionnel** + **infinitiv** znamená **nemůže, nelze** :

Je ne saurais l'expliquer.

Nemohu to vysvětlit.

Otázka

Otázka se tvoří

- intonací : Il est malade ?
- opisem : Est-ce qu'il est malade ?
- inverzí : Est-il malade ?

Inverze se používá nejčastěji po tázacích příslovcích a zájmenech, nebo je-li podmětem podstatné jméno, v tomto případě se podmět opakuje osobním zájmenem :

Qui êtes-vous ?

Pourquoi Paul ne travaille-t-il pas ?

Votre mère travaille-t-elle ?

"Co ?" v 1.pádě :

přímá otázka : Qu'est-ce qui a cahier ?

nepřímá otázka : Je ne sais pas ce qui a cahier.

"Co ?" v 4.pádě :

přímá otázka : Que voyez-vous ?

nepřímá otázka : Dites-mois ce que vou voyer.

"Co ?" po předložce :

De quoi parlez-vous ?

A quoi pensez-tu ?

Présent du subjonctif

Má u sebe téměř vždy spojku "que". Tvoří se u všech sloves koncovkami, které se připojí ke kmeni 1.os.množ.číslo indicatif présent :

-e	-ions
-es	-iez
-e	-ent

Vyskytuje se hlavně ve větách vedlejších. U většiny sloves se tvoří pravidelně, kromě sloves avoir, être, u některých nepravidelných sloves se mění kmen vlivem přízvuku. Od jiného kmene se subjonctif tvoří u sloves faire (fasse), savoir (sache), pouvoir (puisse).

Imparfait du subjonctif

V moderním jazyce se užívá zřídka. Tvoří se od kmene passe simple koncovkami :

I. třída	-asse	-assions
	-asses	-assiez
	-ât	-assent

II. třída	-isse	-issions
------------------	-------	----------

III. třída	-isses	-issiez
	-ît	-issent

Užívá se ve větě vedlejší, je-li ve větě hlavní některý čas minulý nebo kondicionál a jedná-li se o děje současné.

Passé du subjonctif

Tvoří se : avoir nebo être ve présent du subjonctif + participe passé

Užívá se ve větě vedlejší, předchází-li její děj větě hlavní. Věta hlavní je v čase přítomném.

Je ne crois pas qu'il le comprenne.
Nemyslím, že tomu rozumí.

ALE :

Je ne crois pas qu'il l'ait compris.
Nemyslím, že tomu rozuměl.

Plus-que-parfait du subjonctif

Tvoří se : avoir nebo être v imparfait du subjonctif + participe passé

Užívá se velmi zřídka hlavně v psaném projevu je-li ve větě hlavní čas minulý a děj věty vedlejší předchází ději věty hlavní.

J'ai été heureux qu'il fût parti.
Byl jsem šťasten, že odešel.

Subjonctif - přehled

Tabulka pro užití subjonctivu :

Hlavní věta

présent, futur

Děj vedlejší věty je

současný

présent du subjonctif

předčasný

passé du subjonctif

některý čas minulý nebo conditionnel imparfait du subjonctif plus-que-parfait du subjonctif

Přehled slovesných časů

Subjonctif - užití

Subjonctif - užití

Subjonctif se užívá po spojce **que**, která znamená

1. "aby", je-li v hlavní větě sloveso nebo výraz vyjadřující :

- přání a souhlas (désirer, vouloir, souhaiter, permettre, aimer, proposer, consentire, dire, téléphone, écrire)

- rozkaz (exiger, commander, défendre)

- nutnost (il faut, il est nécessaire, il est temps, il est important)

Il dit que vous en parliez.

Řekl, abyste o tom mluvil.

ALE : Il dit que vous en parlez.

Řekl, že o tom mluvíte.

2. "že" po slovesech a výrazech vyjadřujících city, duševní hnutí : s'étonner, se réjouir, regretter, se plaindre, avoir peur, il est triste, juste, être heureux, content, mécontent, il suffit, c'est dommage

Elle est heureux que tu sois ici.

Je šťastná, že tu jsi.

3. "že" po slovesech a výrazech nejistoty, pochybnosti, možnosti : douter, ignorer, nier, il semble, il est douteux, possible, impossible

Subjonctif se dále užívá :

4. Po slovesech penser, croire, espérer, dire, savoir, v záporném nebo tázacím tvaru, vyjadřují-li nejistotu.

Croyez-vous qu'il puisse le faire ?

Věříte, že by to mohl udělat ?

5. Ve větách vztažných

- vyjadřuje-li tato věta záměr nebo cíl, jehož dosažení není jisté

Je cherche quelqu'un qui sache bien parler français.

Hledám někoho, kdo umí dobře francouzsky.

- je-li v hlavní větě 3. stupeň přídavného jména nebo výrazy "le premier, le dernier, le seul"

C'est la plus belle ville que j'aie vue.

To je nejhezčí město, které jsem viděl.

6. Ve větách příslovečných po spojkách :

pour que (afin que)

de façon que

aby

tak aby

sans que
avant que
en attendant que
bien que

aniž
dříve než
než, dokud ne
ačkoliv, přesto že

Podmínková souvětí

1. Podmínková souvětí přítomná skutečná, "si" = "jestliže"

Ve větě vedlejší je místo času budoucího čas přítomný, ve větě hlavní je čas budoucí nebo rozkazovací způsob :

S'il fait beau, viens me voir.
Jestliže bude hezky, přijď mně navštívit.

S'il fait beau, je sortirai.
Bude-li hezky, půjdu ven.

2. Podmínková souvětí přítomní neskutečná, "si" = "kdyby"

Ve větě vedlejší je imparfait a ve větě hlavní conditionnel présent.

S'il faisait beau, je sortirais.
Kdyby bylo (teď) hezky, šel bych ven.

Si tu voulais, tu pourrais aller avec nous.
Kdybys chtěl, mohl bys jít s námi.

3. Podmínková souvětí minulé neskutečná "si" = "kdyby"

Ve větě vedlejší je plus-que-parfait a ve větě hlavní je conditionnel passé.

S'il avait fait beau, je serais sorti.
Kdyby bylo bývalo hezky, byl bych šel ven.

Si tu avais voulu, tu aurais pu aller avec nous.
Kdybys byl chtěl, byl bys mohl jít s námi.

Souslednost časů

Je-li sloveso hlavní věty v některém čase minulém, je ve větě vedlejší, jejíž děj je současný s dějem věty hlavní, místo českého přítomného času imparfait :

Charles m'a dit que son père était malade.
Karel mi řekl, že jeho otec je nemocný.

Karlův otec byl nemocný v době, kdy mi to řekl, zatímco :

Charles m'a dit que son père avait été malade.
Karel mi řekl, že jeho otec byl(tehdy) nemocný.

Karlův otec byl nemocen v době před tím, kdy jsem s ním mluvil, ve větě vedlejší je plus-que-parfait.

Zápor

1. U slovesa

Zápor se u slovesa vyjadřuje záporkami **ne** před slovesem, **pas** za slovesem :

Je ne vois pas.

U infinitivu je zápor vyjádřen : ne pas fumer

Záporka **pas** se vynechává, je-li ve větě nějaké záporné příslovce :

Il ne fume jamais.

Nikdy nekouří.

2. Zápor, vyjádřený pouze záporkou "ne" se užívá

- ve spojení se slovesy oser, pouvoir (pouze v přít.čase) a savoir :

Il n'ose fumer.

Neodvažuje se kouřit.

- po "si" ve větách podmínkových

Si je ne me trompe.

Nemýlím-li se.

POZNÁMKA : záporná příslovce rien, personne, jamais, aucun mohou mít kladný smysl po :

- po přeložkách sans, avant de

Viens me voir avant de rien commencer.

Přijď mně navštívit, dříve než něco začneš.

- ve vazbách, jejichž smysl je vlastně záporný

Avez-vous jamais vu cela ?

Viděl jste to kdy ?

Il travailille plus que personne.

Pracuje víc než kdo jiný.

Conditionnel présent

U všech sloves se tvoří připojením koncovek k infinitivu :

-ais	-ions
-ais	-iez
-ait	-aient

je parlerais mluvil bych
je finirais končil bych
je vendrais prodal bych

Nepravidelně se tvoří u sloves pomocných, modálních a u většiny nepravidelných sloves.

Conditionnel passé

Přehled slovesných tvarů

Conditionnel passé

Tvoří se : avoir nebo être v conditionnel prés. + participe passé

j'aurais chanté
je serais venu
je me serais levée

byl bych zpíval
byl bych přišel
byla bych vstala

Futur

Tvoří se od infinitivu koncovkami

-ai	-ons
-as	-ez
-a	-ont

je chanterai
tu finiras
il vendra

Nepřavidelně se tvoří u sloves pomocných, modálních a u většiny nepřavidelných sloves. Užívá se pro vzdálenější budoucnost.

Au printemps j'irai à Paris.

Na jaře budu v Paříži.

Přehled slovesných časů

Futur antérieur

Futur antérieur

Tvoří se : avoir nebo être v bud.čase + participe passé

je serai arrivé

j'aurai fini

Označuje děj budoucí, který skončí dřív, než nastane jiný děj budoucí.

Užívá se :

a) ve větách časových

Dès que (jakmile) j'aurai terminé ce travail, je sortirai.

b) v samostatných větách, ve kterých považujeme děj za skončený

J'aurai terminé mon travail à midi.

Budu mít práci skončenu v poledne.

c) pro označení pravděpodobnosti v minulosti

Il aura manqué son train.

Asi zmeškal vlak.

Přehled slovesných časů

Futur

Trpný rod (forme passive)

Tvoří se : être v přísl.čase + participe passé

- přítomný : je suis interrogé(e)
jsem vyslýchán(a)

- minulý : Le moteur a été changé.

- futur : Il sera interrogé par le juge.

Původce děje se označuje předložkou **par**.

Trpný rod není ve francouzštině příliš oblíben, nahrazuje se :

a) neurčitým zájmenem "on"

On l'a été interrogé.

b) pomocí zvrtné formy

Le livre se vend bien.

Přehled slovesných časů

Blížká budoucnost (futur proche)

Tvoří se : "aller" v přít.čase + infinitiv slov.význam.

Qu'est ce que nous allons faire?

Je vais rendre ce soir.

Užívá se k označení blízké budoucnosti a zároveň označuje záměr, k jehož splnění co nejdříve dojde. Překládá se budoucím časem nebo slůvkem "hodlám".

Je vais le lire.

Hned to přečtu.

Hodlám to přečíst.

Je-li "aller" v imparfait, znamená to, že ke splnění záměru nedošlo.

Il allait me le dire, quand quelqu'un a sonné.

Chystal se mi to říci, když tu někdo zazvonil.

Blízka minulost

Tvoří se : "venir" v přít.čase + de + infinitiv#význ.slov.

Je viens de le lire.
Právě jsem to řekl.

Vazby polopomocných sloves

ne faire que + infinitiv

Il ne fait que dessiner.
Stále jen kreslil.

tarder à faire qc

dát si na čas, dlouho něco dělat

ne pas tarder à faire qc

hned něco udělat

commencer par faire qc

na začátku něco udělat

être sur le point de faire qc

právě chtít něco udělat

Participe passé (příčestí minulé)

Tvoří se u sloves 1.třídy koncovkou **-é** a u sloves 2.třídy koncovkou **-i** k slovesnému kmeni.

chanter - chanté

finir - fini

Nepravidelně příčestí minulé tvoří slovesa pomocná, modální a většina sloves nepravidelných.

Passé simple

Tvoří se připojením koncovek ke slovesnímu kmeni :

I.třída	-ai	-âmes
	-as	-âtes
	-a	-urent

II.třída	-is	-îmes
-----------------	-----	-------

III.třída	-is	-îtes
	-it	-irent

